

20 lutego 1930 r.

B05c 3/02

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11334.

Kl. 8 a 18.

Juljusz Buhle
(Łódź, Polska).

Kadź farbiarska.

Zgłoszono 25 lutego 1929 r.

Udzielono 27 listopada 1929 r.

Pierwszeństwo: 3 marca 1928 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszenia kadzi farbiarskich, które są zamknięte od góry pokrywami, i ma na celu urządzenie tych kadzi farbiarskich w ten sposób, żeby podczas trwania procesu farbiarskiego jak najrzadziej były otwierane. Otwieranie tych kadzi jest niezbędne, aby dopilnować samego procesu farbiarskiego, a mianowicie śledzić, czy materiał zabarwany równomiernie obiega, nie rwie się, czy zeszyte pasma nie pruje się, czy materiał zabarwany równomiernie wchłania barwnik i t. d. Następnie należy od czasu do czasu od końca każdej zabarwianej sztuki odbierać próby, które są dokładnie badane poza kadzią. Dalej jeszcze należy wielokrotnie podczas procesu farbiarskie-

go uzupełniać kąpiel farbiarską, dodając barwnika lub też innych surowców. Wreszcie zdarza się, że materiał zabarwany nierównomiernie obiega i że kadź należy otworzyć, aby go znów uporządkować.

Wynalazek niniejszy ma na celu takie urządzenie kadzi farbiarskiej, żeby wszystkie te wymienione czynności mogły być dokonane nie przez otwieranie samej kadzi, lecz małego tylko otworu, albo też aby zmniejszyć ilość wypadków, w których zachodzi potrzeba otwierania kadzi.

Dzięki powyżej wymienionemu sposobowi urządzenia kadzi farbiarskiej zapobiega się niepotrzebnemu ułatnianiu się pary z kadzi, wskutek czego szybciej i łatwiej osiąga i utrzymuje się na po-

2
trzebnej wysokości wymaganej przy procesie farbiarskim temperaturę, dzięki czemu farbiarnia nie napełnia się parą i wyziewami, a obsługa kadzi nie jest narażona na ich szkodliwe działania; również sprzęty i budynki nie ulegają szkodliwemu działaniu wilgoci.

W tym celu kadź farbiarska zaopatrzona jest w przezroczyste okienka w ścianach pokrywy, oddzielne małe wieko do odbierania próbek, urządzenie do wprowadzenia odczynników chemicznych, składające się z jednej prostopadłej rury wprowadzającej i jednej dołączonej dziurkowanej rury rozdzielczej poziomej, i ściankę wodzącą dla zabarwianego materiału, przesuwalną poziomo względem ściany zbiornika. Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania kadzi farbiarskiej według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia prostopadły przekrój podłużny kadzi farbiarskiej, częściowo w rzucie, fig. 2 jest jej przekrojem poprzecznym.

Kadź farbiarska *a* zasadniczo nie różni się od zwykłych kadzi farbiarskich, ma jednak na górze nałożoną pokrywę *b* o równomiernej szerokości, ale o zmniejszających się ku górze wymiarach podłużnych. Przednia ściana *c* i tylna ściana *d*, pokrywy są położone ukośnie w tym celu, aby umożliwić jak najpewniejsze dogłębne oglądanie biegu towaru.

Przednia i tylna ściana pokrywy *b* składa się z wąskiej oprawy, do której za pomocą zawias przymocowane są dwa wieka *i* i *j*; wieka *i* i *j* odchylają się z boku nazewnątrz. W wieka wstawione są okna *k* z wytrzymałego na temperaturę szkła. Jedno lub kilka takich okien *k* otwiera się celem wydobycia wzorów.

Nad pokrywą znajduje się nasada *e*, do której przyłącza się rurę odlotową *f*, która się wyłącza zapomocą klapy *g*. Klapa *g* porusza się zapomocą liny *h*. Rura odlotowa odprowadza parę albo bezpo-

średnio nazewnątrz pracowni, albo do zbiorowego kanału, do którego prowadzą rury odlotowe wszystkich obok stojących kadzi farbiarskich, i który to kanał może być przyłączony do wsysacza lub skraplacza tak, że wyziewy zostają odprowadzane nazewnątrz pracowni albo też skraplane i jako woda dostarczane zpowrotem.

W pokrywie umieszczono nawijacz *l*, którego łożysko i napęd znajdują się poza tą pokrywą. Obok koła napędowego *m* umieszczono na osi nawijacza koło luźne *n*. Do prowadzenia pasma umieszczono w pobliżu tylnej ściany kadzi *a* ściankę wodzącą *o*, przesuwalną w kierunku poziomym, a w pobliżu tylnej ściany — kratę wodzącą *p*. Krata wodząca *p* jest ze swoją osią *q* stale sprzężona. Drażek stawidłowy *r*, umieszczony poza kadzią na osi *q*, chwyta sprężynę zaporową *s*, przymocowaną do bocznej ściany kadzi, i obejmuje widły pasowe *t* napędu nawijacza od dołu. Widły pasowe są obrotowo nałożone na czopie *u*, na bocznej ścianie kadzi. Sprężyna *v* przyciska je do luźnego koła. Na ręczce wideł pasowych umieszczono kontakt alarmowy *w*. Przednia ściana *c* kadzi wznosi się od przedziurawionej ściany do gotowania *x*. Dlatego też przestrzeń warzenia *y* jest otwarta; tylko na wysokości poziomu pokrycia *z* zamyka ją od góry. Pokrycie przebija rura wprowadzająca *2* przyrządu dodatkowego, składającego się z tej rury wprowadzającej i poziomej, dziurkowanej rury rozdzielczej *3*. Rura wprowadzająca jest od góry zamknięta pokrywą.

Kadź, jak zwykle, zaopatrzona jest w rurę doprowadzającą wodę i parę i w kurek wypustowy do wody. Oprócz tego do odczytywania z zewnątrz umieszczono termometr, wskazujący temperaturę kąpie-li. Nad skrzynką płócną *7* znajduje się nawijacz *8*, a za nim, nad miejscem dla wózka odwożącego *10*, nawijacz *9*. Aby górna krawędź kadzi znajdowała się na

wygodnej wysokości roboczej, kadzie farbiarskie o wielkich rozmiarach wstawia się w zagłębienie podłogi.

Do farbowania w opisanych kadziach farbiarskich otwiera się wieka i i j , materiał zaś do zabarwiania zostaje dokoła nawijacza l pomiędzy ścianą wodzącą o a ścianą kadzi, przez chwytacz pasmowy p pokierowany i pozszywany w pasma. Wtedy zamyka się wieka, kadź napęlnia się wodą lub cieczą farbiarską, włącza się napęd nawijacza i , jeżeli jest to niezbędne, to po uprzednim zamknięciu zastawki parowej wpuszcza się parę do przestrzeni warzenia y . Farby dodatkowe lub inne chemikalja zwykle rozpuszcza się poprzednio w gorącej wodzie, a roztwór zostaje dodany przez rurę doprowadzającą 2 . Większą ilość wrzuca się do przestrzeni warzenia przez osobne zamknięcie w pokryciu z .

Gdyby w jednym pasmie utworzył się zadzierg, to krata wodząca nie przepuściłaby go. Zadzierg albo wygładza się na kracie wodzącej, albo zabiera ją ze sobą do góry. Wtedy jednocześnie podnosi się dźwignia r do góry, wysuwa sprężynę z występami s , aż widły pasowe t zwalniają się i przesuwają pod wpływem sprężyny v pas napędowy nawijacza na luźne koło. Wówczas zatrzymuje się nawijacz l . Kontakt alarmowy zamyka się i zawiadamia osobę dozorującą, która następnie zatrzymuje parę, otwiera wieko i lub j i usuwa przeszkodę, poczem praca posuwa się dalej. Przez okienka k w wiekach i i j dogląda się postępu farbowania. Do odbioru próbek podczas farbowania służą otwie-

ralne okienka k , tak wbudowane w wieka i i j , że się zapobiega zbyt wielkiemu ochłodzeniu kąpieli farbiarskiej i upływowi pary. Po zakończeniu farbowania zatrzymuje się parę i otwiera się zastawkę parową g . Para, która się jeszcze tworzy, uchodzi przez wyciąg pary f . Materiał zabarwiany odpruwa się i poprzez nawijacz 8 skierowuje się do skrzynki płóczącej 7 . W kadzi farbiarskiej a można natychmiast farbować nową partję towaru. Po przepłókanii towaru materiał farbowany zostaje skierowany poprzez nawijacze 8 i 9 do wózka 10 .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kadź farbiarska, znamienna tem, że zaopatrzona jest w pokrywę z przezroczystymi okienkami.

2. Kadź farbiarska według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada małe wieko do odbioru próbek.

3. Kadź farbiarska według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada urządzenie do wprowadzania odczynników chemicznych, składające się z jednej prostopadłej rury doprowadzającej i jednej dołączonej dziurkowanej rury rozdzielczej poziomej.

4. Kadź farbiarska według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada nawijacz i ściankę wodzącą do materiału zabarwianego, przesuwalną poziomo względem ściany kadzi.

Juljusz Buhle.
Zastępca: A. Wracławek,
adwokat.

